

Universitätsbibliothek Paderborn

Metropolis Salisvrgensis

Continens Fvndationes Et Erectiones Monasteriorvm, Et Ecclesiarum
Collegiatarum, &c. per Boiarium, ac loca quædam vicina

Hund, Wiguleus

Monachii, 1620

Sancti Iacobi Scotorum Ratisponae.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13578

diligenti administratione sua superauit. Denascitur denique an. 1613 die 4. Martij sepulta in templo ante altare S. Anne.

Sancti Iacobi Scotorum Ratisponæ.

IN nomine sanctæ & indiuiduæ Trinitatis feliciter. Amen. *Sigismundus* Dei gratia, Romanorum Imperator semper Augustus, ac *Vngarie*, *Bohemie*, *Dalmatiae*, *Croatiae*, &c. Rex, ad perpetuam rei memoriam. Ad hoc summi dispensatione consilij Imperialis & regij fastigij obtinuimus dignitatem, ad hoc sacri Romani Imperij suscepimus diadema, vt si ad alia extrinseca debita sollicitudo nos prouocet, ad ea tamen quæ statum felicem, & quietem ad incrementum jurium, gratiarum & libertatum personarum religiosarum respiciunt, tanto intendamus yberius, quanto nostrum præ ceteris mundi Principibus solium magnificentius erexit caelestis prouidentia creatoris. Sanè pro parte religiorum Abbatis, Prioris & Conuentus Monasterij Scotorum & Tbernicorum de maiori *Scotia*, in *Ratisbona*, deuotorum nostrorum, oblata nostræ celstitudini simplex petitio continebat, Quatenus ipsis & eorum Monasterio, de innata nobis pietate, & solita clementia vniuersa & singula Priuilegia, iura, litteras, indulta, libertates, immunitates, gratias, donationes & concessiones, eis & eorum Monasterio, à diuis quondam Romanorum Imperatoribus & Regibus, nostris predecessoribus, data & concessæ, ac datas & concessas, & signanter priuilegiis, quoddam, à diuæ memoria *Friderico* quondam Romanorum Rege, prædecessore nostro sibi collatum & concessum, innouare, approbare, ratificare, ac confirmare gratiosius dignaremur. Cuius quidem Priuilegii tenor sequitur per omnia in hæc verba: In nomine sanctæ & indiuiduæ Trinitatis. *Fridericus* scūdus diuina fauente clementia Romanorum Rex & semper Augustus, & Rex *Sicilie*. Si viris religiosis fauoris & munificentæ gratiam impenderimus, temporalium & æternorum bonorum retributionem indubitanter consecuturos esse speramus. Quapropter notum sit omnibus Christi fidelibus, tam futuris quæ præsentibus, qualiter Monasterium *Scotorum Ratisbon*, ante portam occidentalem constructum, nec non & Ecclesiam iu*VVihns* S. Petri vulgo dictam, in Orientali eiusdem ciuitatis suburbio portam, ad idem Monasterium S. Iacobi Scotorum attinentem, secundum tenorem firmæ libertatis Priuilegiorum antecessorum nostrorum Romanorum Imperatorum & Regum *Henrici tertij*, *Henrici quarti*, & *Lotharij*, & *Friderici*, ob honorem & venerationem beatorum Apostolorum Petri ac Iacobi rogatu *Matthæi* Abbatis & fratrū eiusdem Monasterij atque fratrū Ecclesiæ sancti Petri, supplicatione, quæ *Scotis* Monasterij S. Iacobi subdita es' probatur, cum omnibus bonis & possessionibus, quas modo habent rationabiliter, & quas in posterum specialibus nominibus designabimus aut in futurum iustis modis sunt habituri, in Muntiburdium defensionis nostræ suscipimus, eo scilicet tenore, vt sicut constitutum est à supradictis Imperatoribus, idem Monasterium sancti Iacobi, ac Ecclesia sancti Petri nec non ea bona sibi attinentia, ac ibidem solummodo Scotti inhabitantes, & nulli alijs perpetuam habeant libertatem, nec ab aliqua persona, magna vel parua grauentur, nec quidquam seruitij, nisi soli Deo & sanctis eius reddere cogantur, neque aliqua persona maior vel minor, in eos, aut in bona eorum, qualemcumque dominationem habeant, præter nos, & successores nostros Reges vel Imperatores, sed securi maneant absque omni ciectione vel perturbatione, orantes pro se, & pro statu Imperij, ac totius Ecclesiæ salute. Nomina autem possessionum hæc sunt: *Manspach* / *Ealtenberg* / *Tegernheim* / *Gundolsingen* / cum piscaturis *Newi*

Reut/ Kindenhans/ Schelchouen/ Wernsing/ Kneuting/ cum vineis suis, & Capella sua Bochesbrugl cum Capella sua & decimis. Trewling/ Tielendorff/ superius & inferius cum siluis & piscaturis, ceterisque appendiciis circumquaque, sibi adjacentibus, Marckstein/ Machtenfeldt/ Lessenhul/ Oberhof/ Molendinū apud Sinszigen/ Griesstett cum Capella, siluis, piscaturis, molendinis, Ansidel/ Dietfurt/ Halthaus/ Bogelthal/ Gundolshausen/ Briz/ cum Capella, Liederch/ Graffenberch/ Obergundelfing/ Jachenhausen/ Waldorff/ Ingenthal/ Westenhols/ molendinum apud Brunne/ duo molendina apud Laber/ Esserberch/ Perchtrett/ Hundhaben/ Helmühel cum appendiciis suis Hart/ Rembnat/ Hünberch/ Rict/ palualis, Stetschuhouen/ Surchansen/ Gierhansen/ Kärrin/ Tränckhausen/ Warmansdorff/ due vineæ ad pedem pontis Ratisbonen. Menslo/ Lewrendorff/ Häschhof/ Münchreut/ Canstein/ Pülenhouen/ Chalbesing/ Schiltorn/ Krappenhof/ Sneithart/ Truckenhouen/ Pondorf/ Stock/ Alta/ vna curta apud Pfäter/ Hagenbuch/ Rager/ Herzlonen/ Riedling/ Chöllnach/ Hochdorff/ Eich/ Heyde/ Schur/ Friesheim/ due vineæ juxta Krenkenberg/ Winzer/ cum molendino. duæ vineæ apud Nbspurck/ & area vna apud Persenberg/ & duos mansos in Saze, & sex mansos apud Schottting/ Snelshart occidentalis. Præterea decernimus³, vt nulli liceat Aduocatiam eorū concedere, habere, aut dare, nisi per nos & nostros successores³ Reges vel Imperatores, & cum conscientia Abbatis Scotorum, nec non & vetamus, & sigilli nostri impressione præcipimus, ne alicui eorum aduocato liceat bona eorum usurpando, aut emere, aut renouando addere, sed solis Scotorum tantummodo de bonis suis, pro ut melius & utilius poterint, disponere liceat, sicut hacten³ temporibus antecessorū nostrorum noscitur obseruatum. Aduocati vero, quib. comissa fuerit à nobis Aduocatia, vel à nostris successorib. Regib. vel Imperatoribus, & hoc rogatu Scotorum, obmissis omnib. collectionibus à villicis nil violenter accipiant, nisi secundum solam veteris iustitiae mensuram.

Si quis autem hanc libertatem eis constringere præsumperit, CCC^{tas} marcas aurij compositurus banno nostro subiacebit, Medietatem Cameræ nostræ, & medietatem supradictæ Ecclesiæ. Vt autem hæc nostra concessio rata & intermerata in perpetuum permaneat, præsentem paginam scribi, & eam Maiestatis nostræ sigillo præcipimus communiri. Huius rei testes sunt Seyfridus Moguntinen. Archiepiscopus, Otto Frisingen. Episcopus. Conradus Ratisbonen. Episcopus. Hervicus Eystetensis Episcopus, Mangoldus Patauciis Episcop³, Fridericus Tridentinus Episcopus, Odacrius, Rex Bohemiæ, Hermannus Landgrauius Duringiæ, Ludvicus Dux Bauariæ, Leopoldus Dux Austriae, Henricus Marchio Moraviae, Comes Albert³ de Eberstein, Henricus Marscalcus, & alij quam plures.

Ego Conradus Metensis Ep̄s, Imperialis aule Cancellarius, vice Dni. Seyfridi Moguntinenis Archiepiscopi, & totius Germaniæ Archicancellarij recognoui. Acta sunt hæc an. Dominicæ incarnationis m. cc. xii. Indi³, prima: regnante Dn. Friderico II. Rom: Rege gloriose, & Rege Siciliæ. Anno Regni eius Romanii, regni vero Siciliæ xv. Datum apud Ratisponam xiv, Kl. Martij. Nosigitur prædictorum Abbatis, Prioris, & Convent³ Monasterij Scotorum deuotionis constantiæ, vite puritatæ, feroꝝ & religionis honoré attenta mentis reuolutione pensantes, supplicationib. ipsorum tanquam iustis & rationabilib. admissis, ipsis & eorū Monasterio prædicto, suprascriptum Friderici Rom: Regis Privilegium, jura, litteras, indulcta, libertates, immunitates, gratias, donationes, & cōcessiones, ipsis à prefatis Rom: Imperatorib. & Regib. nostris prædecessorib. data & concessa, ac datas & concessas, in omnib. & singulis suis tenoribus, punctis, clausulis, articulis, sententiis, expressionib³, prout scripta seu scriptæ sunt, & ea, & eas ritè & rationabiliter obtinuerat, ac si tenores omnium & singulorum præsentibus

de verbo ad verbum forent inserti, animo deliberato, non per errorem aut improuide, sed sano Principum & fidelium nostrorum accedente consilio, ac de certa nostra scientia innovauimus, approbavimus, ratificauimus, & confirmauimus, innovamus, probamus, ratificamus, & tenore praesentium auctoritate Romanaregiam confirmamus. Decernentes & volentes expressè, ea oīa & singularia perpetuis temporib. obtinere in uiolabiliter roboris firmatatem. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc nostram innovationis, approbationis, ratificationis & confirmationis paginam infringere, aut ei quis ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, nostræ Maiestatis & Imperij sacri indignationem grauissimam & paenam, in suprascripto priuilegio, & in aliis prædicti Monasterij priuilegiis expressam, quam ab eo qui contrafecerit, medietate Cameræ nostræ & reliq; partem, prædictis Abbatii & Conuentui iniuriam passis applicandam exigi volumus irremissibiliter, se nouerit incursum. Praesentium sub appenso nostro sigillo testimonio literarum. Datum Ratisponæ anno Domini Millesimo Quadragesimo, vicesimo secundo, die ultima mensis septembri. Regnorum nostrorum anno Vngariae tricesimo sexto, Romanorum tredecimo, Boemiae vero tertio.

Ad mandatum Domini Regis Franciscus Præpositus Strigoniensis,

IESU SOCIETAS INGOLSTADII.

VIUEBAT adhuc R. P. IGNATIUS de Loyola, Hispanus Baro natus, & idem primus Societatis Iesu fundator atque Præpositus, sub Paulo nimis, quarto Pont. Maximo, cum Illustrissimus Bauariæ Princeps Albertus omnino decreuit, ut ex eadem Societate Collegium Ingolstadij constitutum haberet. Huc illum excitabat Regis Romanorum tunc Ferdinandi exemplum, qui simile Collegium Viennæ non ita pridem erexit, & per celebris fama nouam hanc Societatem & præclaros eius in Ecclesia, nouoque orbe conatus valde commendabat, tum is Ingolstadiensis Gymnasij status erat, ut eiusdem Societatis operam & in docendo subsidia postulare videretur, præsertim cum nonnulli Societatis huius Theologi, qui sub Illustrissimo Duce Guilielmo ex urbe missi, primum eò accesserant, ac deinde à suis Maioribus auocati, Viennam accesserant, bonam sibi gratiam in eo Gymnasio conciliassent, suique desiderium illic reliquissent. Quare cum dictus Præpositus IGNATIUS Illustrissimi Ducis Alberti votis annuisset, dicti aliquot eiusmodi Societatis viri ex Italia missi, Ingolstadium peruererunt, primoque Societatis huius in Bauaria Collegio dederunt initium, Anno Christi Domini 1556. Domicisum, illis in veteri, ut vocant, Collegio assignatum fuit, ad annum usque 1576. quando ad ædes ampliores atque commodiores, quæ nouæ adhærent Bibliothecæ Gymnasij, comigrarunt.

Animaduertit enim Illustrissimus Princeps ex re illius Academiac, actionis Bauariæ futurum esse, ut & Professorum & Studiosorum huius societatis numerus illic augeretur, qui & pedagogio & Conuictoriū externorum domicilio gubernando præssent, suamq; darent operam nouis Parochis Catholicis instituendis; quorum veluti Seminarium idem Illust: Princeps erexit, illorumque curæ concredidit. Hinc porro in prouentibus annuis facta est accessio, ut circa sexaginta & septuaginta, partim Theologi, partim Philosophi, & variarum artium ac linguarum Professores, partim Scholastici, & administrari ex hac societate Ingolstadij beneficio Principis alerentur. Ac res ipsa testatur, fatentur & aduersarij Catholicæ religionis, Iesuitas, quos vocant, Ingolstadij nequaquam. otiose